

॥ ४८ ॥

उर्वशी । सखि देव्या दत्तो महाराजः । अतो ऽस्य प्रणयवतीव
शरीरसंगतास्मि । मा खलु मां पुरोभागिनीति समर्थय ।

विदूषकः । कथमिहैव युवयोस्तमितः सूर्यः ।

चित्रलेखा । वयस्य निहृतरैषा । मम सांप्रतं विज्ञप्तिः श्रूयतां ।

चित्रलेखा । वसन्तानन्तरमुज्जसमये भगवान्सूर्यो मयोपचरित-
व्यः । तद्यथेयं मे प्रियसखी स्वर्गस्य नेत्काण्ठते तथा वयस्येन
कर्तव्यं ।

विदूषकः । भवति किंवा स्वर्गे स्मर्तव्यं । न तत्र खाद्यते न
वा पीयते । केवलमनिमिषैरक्षिभिर्मोनितावलम्ब्यते ।

चित्रलेखा । अनुगृहीतास्मि । सखि उर्वशि अकातरा भूत्वा
विसर्जय मां ।

॥ ४९ ॥

उर्वशी । सखि मा खलु मां विस्मरिष्यसि ।

चित्रलेखा । वयस्येन संगता त्वं मयैवं याचितव्या ।

विदूषकः । दिष्ट्या मनोरथसिद्ध्या वर्धते भवान् ।

उर्वशी । नास्ति मे वाग्विभवो ऽतो ऽपरं मन्त्रयितुं ।

उर्वशी । अपराद्धास्मि चिरकारिका महाराजस्य ।

॥ ५० ॥

विदूषकः । भवति सेविताः प्रदोषरमणीयाश्चन्द्रपादाः । सम-
यस्ते गृहप्रवेशस्य ।

*